

си той. — Тръбва да се отърва по-скоро отъ този проклетъ чайникъ, преди да се е разчуло, че той е вампирясалъ.

Сутринята рано-рано пратилъ той да повикатъ единъ познатъ търговецъ и му предложилъ да му продаде чайника.

— Чудесенъ чайникъ! — казалъ търговецътъ. — Не ви ли е жалъ да продавате такава чудна вещь?

— Да, чайникътъ наистина е чудесенъ, но азъ си купихъ похубавъ и два не ми трѣбватъ.

— Ехъ, щомъ е тъй, ще го купя.

Купилъ търговецътъ чайника и го занесълъ въ къщи радостенъ. Той се надѣвалъ, че ще може да продаде чайника по-скъпо. Легналъ си доволенъ и заспалъ.

По едно време презъ нощта той чулъ, че нѣкой го вика:

— Господине търговецю, господине търговецю!

Скочилъ търговецътъ и що да види! Предъ него стои чайникъ съ космати крака, съ глава и дори съ опашка. Уплашилъ се търговецътъ, попиталъ съ треперящъ гласъ:

— Ти ли ме викашъ? Ти не си ли чайникътъ, който купихъ?

— Да, да, азъ съмъ. Ти много ли се уплаши?

— Уплашихъ се зерь... Азъ те смѣтахъ за истински чайникъ, а сега отведнажъ ти заставахъ предъ мене съ глава, съ крака, съ опашка... Язовецъ ли си ти или лисица?

Чайникътъ се усмихналъ, па рекълъ.

— Не се плаши и не ми се сърди... Азъ съмъ наистина

язовецъ, който се превръща на чайникъ, но не въ простъ чайникъ. Азъ съмъ Румбуку-чагама, чайникъ, който носи щастие.

— Значи ти не си истински чайникъ?

— Макаръ да не съмъ истински, мога да ти принеса полза по-вече отъ истинския.

— Ами какъ?

— Както показва името ми, азъ ще принеса голѣма полза на оня, който ме обикне. Съ мене не бива да се постѣпва така, както постѣпиха свещеникътъ и ученицитъ му. Тѣ ме смѣтахъ за простъ чайникъ и когато тръгнахъ да се разходя, искаха да ме хванатъ и набиятъ. Азъ не мога да търпя такива отношения.